

RNDr. Igor Němec
předseda

V Praze 18. prosince 2009
Zn.: KNDCČ-7048/09-2/NON

Vážený pane řediteli,

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obdržel dne 30. listopadu 2009 Vaši žádost o vyjádření č.j. ABS 2733/2009 R ze dne 24. listopadu 2009.

K uvedené otázce, zda Archiv bezpečnostních složek může či má, a případně za jakých podmínek, na základě žádosti podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zpřístupnit soubor všech karet Evidence zájmových osob (EZO) v elektronické podobě, Vám sděluji následující:

Úřad není kompetentní k obecnému výkladu zákona o archivnictví a spisové službě, zákona o svobodném přístupu k informacím, zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu č. 160/2008 Sb., ani zákona č. 140/1996 Sb., o zpřístupnění svazků vzniklých činností bývalé Státní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Obecně lze uvést, že zpřístupnění databáze EZO, která obsahuje osobní údaje ve Vámi uváděném rozsahu, by odpovídalo definici zpracování osobních údajů dle § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů. Ke každému zpracování osobních údajů musí správce osobních údajů, tedy ten subjekt, který hodlá zpracování provádět, disponovat příslušným právním titulem.

V tomto případě přichází v úvahu především právní titul upravený v § 5 odst. 2 písm. a) nebo g) zákona o ochraně osobních údajů. Pro to, aby takovéto zpracování probíhalo v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, resp. aby byl uvedený právní titul bezvadný, je nezbytné, aby zpracování bylo plně v souladu s příslušnými zvláštními právními předpisy (zákonem o svobodném přístupu k informacím, zákonem o archivnictví a spisové službě, zákonem o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek, zákonem o zpřístupnění svazků vzniklých činností bývalé Státní bezpečnosti, příp. dalších právních norem).

Jak již jsem výše uvedl, Úřad nemá pravomoc k obecnému výkladu těchto právních předpisů a rovněž nemůže posuzovat, podle kterého z nich a jakým způsobem by

měl či mohl Archiv bezpečnostních složek v případě zpřístupnění EZO postupovat. Proto Vám mohu sdělit jen následující obecný právní názor.

Podle názoru Úřadu se v tomto případě neuplatní zákon o svobodném přístupu k informacím. Tento právní předpis upravuje povinnost poskytovat informace vztahující se k působnosti orgánu veřejné správy a v tomto případě se jedná o archiválii orgánem veřejné správy spravované, nikoliv však vypovídající o jeho působnosti. Aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím lze v tomto případě, podle názoru Úřadu, vyloučit i dle ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť v tomto případě je třeba postupovat podle zákona o archivnictví a spisové službě, který obsahuje zvláštní úpravu poskytování informací z archivů, nebo podle zákona o zpřístupnění svazků vzniklých činnostmi bývalé Státní bezpečnosti, který obsahuje částečnou zvláštní úpravu. Tyto zákony se na zpřístupňování archiválií Archivem bezpečnostních složek vztahují podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek.

Ať už bude Archiv postupovat podle jednoho či druhého uvedeného zákona, pokud budou zpřístupněné archiválie obsahovat osobní údaje, bude muset aplikovat rovněž zákon o ochraně osobních údajů. Vzhledem k ustanovení § 3 odst. 6 písm. h) zákona o ochraně osobních údajů, které zužuje okruh povinností správce v případě takového zpracování osobních údajů, jež je nezbytné pro zajištění činností spojených se zpřístupňováním svazků bývalé Státní bezpečnosti, je v tomto případě nutno dbát mj. na povinnosti stanovené správci § 13 zákona o ochraně osobních údajů.

S pozdravem

Vážený pan
PhDr. Ladislav Bukovszky
ředitel
Archiv bezpečnostních složek
Siwecova 2
130 00 Praha 3